

Повій, вітре та буйнесенький

Київська обл., смт Тараща.
Мелодію записав Леопольд Яценко в "Гомоні"
від Віри Кириченко, текст збірний

Широко
♩ = 70

По - вій, ві - тре та бу - йне - се - нький, з гли - бо - ко - го я - ру,
при - будь, при - будь, ти мій ми - ле - нький, з да - ле - ко - го кра - ю! // кра(ю)!

Повій, вітре та буйнесенький,
З глибокого яру,
Прибуди, прибуди, ти мій миленький,
З далекого краю!

Ой рад вітер та й повівати –
Яр дуже глибокий,
Ой рад би я та й перебувати –
Край дуже далекий.

Ой як я свого та миленького
В похід виряджала,
Дала йому та й зозуленьку,
Щоб рано кувала.

Дала йому та й зозуленьку,
Собі соловейка,
Ой щоб йому та й там легенько,
Мені веселенько.

Глибокая та криниченька,
Холодні ключі,
Ой як мені та й надоїло
Миленького ждучи!

Ждала рочок та ждала другий,
Не могла діждати,
Та й найняла чорного ворона
Листа передати.

Летить ворон та з чужих сторон,
Та й летючи кряче:
Передайте та мій милій,
Хай вона не плаче!

Нехай вона та й не плаче –
Я тут не журюся,
Нехай вона та й заміж іде,
А я й оженюся!

Та бодай тебе та й оженила
Лихая година!
Ізв'язала та білі ручки
Малая дитина.

Ізв'язала та білі ручки –
Ніхто не розв'яже,
Ніхто ж мені та молоденькій
Правдоньки не скаже.